

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Sepulchra, miraculoso igne infamata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

gnaturus ad locum accessit: cumq; coluber de silua ad tumulum, obuia Marcello, rediret, cepit supplici capite & blandiente cauda veniam precari. Tunc vir sanctus, baculo caput eius ter percutiens, belluam recedere iussit. Ille sanctissimi viri imperio nequaquam resistere ausus fugam cepit, quem populus, procedente pontifice, tribus ferè millibus secutus est. Deinde acriore increpatione adhibita: Ab hac, inquit, die, aut deserta tene, aut in mare te demergito: moxq; dimissa bellua euauit, & populum incredibili gaudio exultantem, & Domino laudes concinentem reliquit. Nempe spiritus seductor, antiqua arte, exuuiis serpentis rursus induit, & cuius animam tenebat, in Acheronte alligatam, illius etiam corpus volebat possidere, egregius sepulchri custos.

Paulò grauiùs punita est altera femina, de qua apud Cæsariarum quidam ita loquitur: Dicam vobis rem terribilem, qua meis temporibus in mea villa contigit: Erat ibi puella quadam bene nata, & diuitem filia, sed ita iracunda, ita contentiosa, atq; clamosa, ut vbi-cumq; esset, siue in domo, siue in Ecclesia, ibi rixas suscitaret, & beatum se iudicaret, qui euadere posset flagellum lingue illius: tandem defuncta est, & in atrio Ecclesie sepulta. Manè venientes ad Ecclesiam, vidimus tumbam eius, ad instar fornacis, fumum eructantem: unde exterriti, & videre volentes, quid hoc portenderet, terram eiecimus, & ecce, medietatem corporis superiorem ignis consumpserat, inferior verò pars ab umbilico & deinceps illasa apparuit. Luculentum scilicet indicium Deus in eiusmodi sepulchris ostendit, quid tales meruerint sepulti. Cuius rei etiam D. Gregorius hoc exemplum narrat. Terribile etiam quiddam in Valeria Provincia contigisse, vir vita venerabilis Maximianus Syracusanus Episcopus, qui diu in hac vrbe meo monasterio prafuit, narrare consuevit, dicens: Quidam Curialis illic sacratissimo Paschali Sabbato iuenculam cuiusdam filiam in baptismo suscepit. Qui post ieiunium domum reuersus, multoq; vino inebriatus, eandem filiam suam secum manere petiit, eamq; nocte illa, quod dictu nefas est, perdidit. Cumq; facto mane surrexisset, reus cogitare cepit, ut ad balneum pergeret, ac si aqua balnei lauaret maculam peccati. Perrexit igitur, lauit, cepitq; trepidans Ecclesiam ingredi. Sed si tanto die non iret ad Ecclesiam, erubesceret homines: si verò iret, pertimescebat iudicium DEI. Vicit itaq;

IV.
Cæsariens. l. 4.
cap. 22.

S. Gregorius
lib. 4. Dial.
cap. 32.

itaq; humana verecundia, perrexit ad Ecclesiam: sed tremebundus ac pauens stare cepit, atq; per singula momenta suspectus, quâ horâ immâdo spiritui traderetur, & coram omni populo vexaretur. Cumq; vehementer timeret, ei in illa Missarum celebritate quasi aduersi nihil contigit. Qui latius exijt, & die altero Ecclesiam jam securus intrauit. Factumq; est, ut per sex continuos dies latius ac securus procederet, aestimans quod eius scelus Dominus aut non vidisset aut visum misericorditer auertisset. Die autem septimo subita morte defunctus est. Cumq; sepultura traditus fuisset, per longum tempus cunctis videntibus de sepulchro illius flamma exijt, & tandem ossa eius concremanit, quousq; omne sepulchrum consumeret, & terra, qua in tumulum collecta fuerat, defossa videretur. Quod videlicet Omnipotens Deus faciens, ostendit, quid eius anima in occulto pertulit, cuius etiam corpus ante humanos oculos flamma consumpsit. Qua in re nobis quoq; hæc audientibus exemplum formidinis dare dignatus est: quatenus ex hac consideratione colligamus, quid anima viuens ac sentiens pro reatu suo patitur, si tanto ignis supplicio etiam insensibilia ossa concremantur.

V. Quod etiam aliàs sæpe est demonstratum. Ut enim illud Luc. 16. 22. confirmaretur: Mortuus est autem & diues, & sepultus est in inferno: audi piûm scriptorem: Tempore quodam Suenis quibusdam peregrinationis gratia profectis Ierosolyam, cum in reditu nauigarent iuxta montem Vulcanum, cuius perpetua sunt incendia, vocem huiusmodi de illo reuouerunt; Bene veniat, bene veniat amicus noster Schulsetus de Kolmere: frigus est, ignem ei copiosum preparate. Illi personam cognoscentes, diem & horam notauerunt, & cum ad propria redissent: eundem Schulsetum, die & hora eadem, defunctum repperunt. Subjungit idem author & istud. Alio tempore quidam Flamingi, cum mare transirent de eodem monte Vulcano vocem huiusmodi audierunt. Bonus amicus noster Siwardus hic venit, suscipite illum; qui cum multo stridore missus est in Vulcanum: nam & ipse Schulsetus fuerat in Leggenich. Illi notantes tempus, & nomen persona, reuersi villam jam dictam intrauerunt, & cum de Schulteto requirerent, eum eadem die & horâ, quâ vocem audierunt in mari, obijisse repperunt: nam & ipse homo pessimus erat, sicut & superior.

VI.

Qualiscumque sit corporis tumulus, certè anima miserrima in inferno sepelitur. Aliquando autem diuina iustitia, ad

terro-